

NA MALTI

Končno poročilo o praktičnem usposabljanju pri delodajalcu v tujini

Poznaš občutek, ko si na vlakcu smrti v zabaviščnem parku? Najprej si čisto vesel, poln adrenalina in nečakanosti. Ko se usedeš, se pripneš, in ko zaposleni preverijo pas, postajaš živčen. Ko se vlakec začne premikati, si vzhičen, ko pa se začne vzpenjati počasi, počasi ... in se na vrhu ustavi, da ne vidiš tirov pod seboj,... takrat ti je žal, da si šel na vlakec.

Podobno sem občutila jaz, ko sem izvedela, da grem na Malto. Bila sem vesela, polna adrenalina in nečakanosti. Ko sem izvedela, da tam ne bom nikogar poznala, da se bom morala naučiti zmeden sistem tukajšnjih mestnih avtobusov,... sem postajala živčna in si želela, da ne bi šla in si s tem prihranila nemalo težav.

Sedaj pa je živčnost za mano, vklopila sem se v družbo, s pomočjo sostanovalcev sem osvojila avtobuse ... Ni mi žal in z veseljem bi šla še enkrat na Malto.

V **ponedeljek, 29. 5.**, smo prišli na Malto in kmalu zatem sem že bila v svojem stanovanju v Attardu. Študentka iz Italije mi je razkazala apartma, ki si ga delim z njo ter petimi Španci.

Vsi so me dobrosrčno sprejeli, mi pokazali BUS postaje ter me celo pospremili do sestanka, ki sem ga imela prihodnji dan, v **torek, 30. 5.**, v Paragonu, tako da nisem zamudila ali se izgubila.

V torek sem popoldne izkoristila za ogled mesta Mdina, raziskovala sem ozke ulice ter majhne butike, ogledala sem si muzej mučenja ljudi.

V sredo sem začela delati v podjetju LiveLife, rehabilitacijskem centru v Sliemi. Tudi tukaj so me zelo domače sprejeli ter mi razložili njihovo delo ter cilje. Razkazali so mi vse prostore, od bolniških sob do fitnesa, notranjega bazena ter kuhinje. Če česar koli ne razumem, lahko vprašam kogar koli, vsi so pripravljeni pomagati. Delam od 7.00 pa do 15.00 oz. 16.00, vmes imam dva odmora, za zajtrk ter kosilo.

Da zjutraj pridem pravočasno v Sliemo na delovno mesto, se vsak dan zbudim 5.25 ter grem na avtobus, nato prestopim na drug avtobus in v 50 minutah sem že v uniformi na delovnem mestu.

V **četrtek, 1. 6.**, sem prvič uporabljala sobno dvigalo, ki je za njih stalnica. Zelo mi je všeč, ker spodbujajo pacientovo neodvisnost; zaradi tega nega traja nekoliko dlje časa, a pripomore k večji samostojnosti pacientov. Delo sem v četrtek končala ob štirih, nato sem se šla kopat na obalo Slieme, slab kilometer hoje od mojega delovnega mesta. Kupila sem si ananasov frape ter uživala na soncu.

V **petek, 2. 6.**, sem po končanem delu z avtobusom odšla v Valletto, glavno mesto Malte ter raziskovala ulice ter preizkušala njihovo tradicionalno hrano: Arancine (italijansko to pomeni pomaranča). To so riževe kepice velikosti pomaranče, ki so povaljane v drobtinah ter ocvrte, s tem pa dajo videz pomaranče.

V soboto smo se organizirali (celotna slovenska ekipa) ter odšli na Golden bay, čudovito plažo. Nato sem se na poti domov ustavila v majhni kapeli, kjer so imeli ravno sv. mašo ter se jim pridružila ter skušala razvozlati njihov zapleten malteški jezik, a neuspešno. Maltežani pravijo, da je njihov jezik mešanica arabskega, italijanskega, francoskega jezika, saj so v preteklosti ti narodi osvojili Malto. Seveda pa je angleščina tudi uradni jezik, tako da smo se lahko zelo dobro sporazumeli.

V nedeljo smo ponovno skupaj odšli, tokrat v: Malta National Aquarium, kjer smo si ogledali skorajda *celoten* podmorski svet.

Moram reči, da sem se neverjetno hitro navadila na tukajšnje navade ter se »vklopila« v družbo.

V **torek, 6. 6.**, sem na delovnem mestu izmerila krvni sladkor, sicer pa si bom ta dan zapomnila kot deževen, mrzel in vetroven dan. Bila je prva poletna nevihta in v prostem času sem v časopisu Times of Malta prebrala, da naj bi deževalo zaradi rezultata volitev.

Popoldne je dež ponehal in z veseljem sem odšla v nakupovalni center Point ter s še večjim navdušenjem našla knjigarno ter jo dodobra »oskubila«.

V **sredo, 7. 8.**, je bil državni praznik, vendar sem vseeno delala. Naslednji dan sem že sama previjala rane pacientom. V četrtek sem tudi odkrila sirotišnico v Sliemi in povprašala redovnice, če potrebujejo pomoč pri otrocih. Tako sem po naključju začela delati kot prostovoljka, na žalost pa zaradi varnosti osebnih podatkov nisem smela slikati otrok.

V **soboto, 10. 6.**, smo se spet organizirali (slovenska ekipa) ter odpotovali na Comino, kjer nas je obala ter pokrajina popolnoma prevzela.

V nedeljo sem obiskala Sunday fish market ter se nagledala vseh vrst rib, sladkarij, sadja in zelenjave ter čevljev in oblačil.

V **petek, 16. 6.**, sem si ogledala Dingli klife ter mesto Rabat in katakombe. Šli smo tudi na boat party. Zabavo na čolnu je organiziral Paragon.

V soboto sem šla do templjev in si s čolnom ogledala Blue Grotto, to je skupek podvodnih jam. V nedeljo pa smo šli na trajekt ter si ogledali sestrski otok Gozo iz dvonadstropnega avtobusa, seveda pa smo malo tudi sami malo raziskovali.

Sara Krnc

